

REPUBLIKA E SHQIPËRISË
KOMISIONERI PËR MBROJTJEN NGA DISKRIMINIMI

Nr. 372/2 Prot.

Tiranë, më 02.03.2022

V E N D I M

Nr. 44 , Datë 02 . 03 . 2022

Bazuar në nenin 32/1/a dhe nenin 33 të ligjit 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi mori në shqyrtim ankesën nr. 44, datë 23.02.2022, të paraqitur nga P.L¹ kundër Agjencisë Shtetërore të Kadastrës (ASHK), në të cilën pretendohet për diskriminim për “*çdo shkak tjetër*”².

Në përfundim të shqyrtimit paraprak të ankesës, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

K O N S T A T O I:

I. Parashtrimi i fakteve sipas subjektit ankues.

Bazuar në dokumentacionin dhe parashtrimet e sjella nga subjekti ankues, P.L, rezulton se ai së bashku me familjarët e tij, gjatë viteve 2003-2006 ka ndërtuar një objekt 5 kat + papafingo, në tokë shtetërore, në vazhdim të pronës së motrës së tij, P.L dhe e ka deklaruar për legalizim në Shtator 2006.

Nëpërmjet Formularit të Vetëdeklarimit me nr. 4023, datë 15.09.2006, ankuesi ka aplikuar pranë Njesisë së Urbanistikës së Qeverisjes Vendore nr. 11, Tiranë për legalizimin e banesës së tij.

Ankuesi informon se nga viti 2009 e në vijim ka bërë kërkesa për tu informuar për procesin e legalizimit të banesës së tij, por ka marrë përgjigje se po ndiqen procedurat ligjore të legalizimit dhe dosja është duke u trajtuar pranë sektorit të hartografisë.

Me shkresën nr. 9332/1, datë 20.09.2021, Drejtoria Vendore e ASHK, Tirana Veri, ka njoftuar P.L se: “*Pas verifikimit rezulton se objekti i paraqitur për legalizim me nr. 4023, datë 15.09.2006*

¹ Ankuesi me Prokurën e Posaçme nr. 1780 Rep, Nr. 616/1 Kol, të noteres A.P, përfaqësohet nga motra e tij P.L.

² Si të persekutuar politik, etj.

preket nga projekti për ndërtimin e segmentit rrugor “Sheshi Shqiponja-Bulevardi i Ri-Shkozë”, referuar shkresës së Autoritetit Rrugor Shqiptar, nr. 7871, datë 01.09.2021. Sa më sipër, nga ana e DV ASHK Tirana Veri nuk mund të vijohet me legalizimin e objektit informal”.

Ankuesi pretendon se ASHK dhe ALUIZNI kanë vepruar me hile dhe diskriminim shumë fyes dhe dëmtues, ndryshe nga gjithë komshijtë përreth (K.T, A.K, XH.C, H.S, S.S, A.B), të cilëve u janë legalizuar objekte, edhe jashtë standartit ndërtimor.

Ankuesi ndër të tjera, është shprehur se: “Një shkak i gjendjes së pronës së tij dhe i devijimit në mënyrë të befasishme të projektit të unazës në zonën e Laprakës (që përfshin objektin e tij të palegalizuar, ndryshe nga gjithë të tjerët), mendon se është dhe komshia i tij që në vitin 1993, K.T, i cili me anë të mashtrimit, gënjeshtërisë, korrupsionit, etj, në vitet 2019-2020 u “vesh” me pushtetin e deputetit zëvendësues. Duke qenë këto dy vite pranë qeveritarëve i shfrytëzoi për të mbrojtur pronat e tij të paligjshme”.

Ankuesi në parashtrimet e tij shpjegon se nuk e kundërshton prishjen e objektit të tij, për vepra publike (pasi të legalizohet), kushdo që të ketë qenë motivi i spostimit të unazës.

Subjekti ankues, kërkon nga Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi, konstatimin e diskriminimit dhe legalizimin e banesës.

II. Nga shqyrtimi paraprak i ankesës, u konstatua se:

Në nenin 1 të ligjit 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, përcaktohet se: “Ky ligj rregullon zbatimin dhe respektimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit në lidhje me racën, etninë, ngjyrën, gjuhën, shtetësinë, bindjet politike, fetare ose filozofike, gjendjen ekonomike, arsimore ose shoqërore, gjininë, identitetin gjinor, orientimin seksual, karakteristikat e seksit, jetesën me HIV/AIDS, shtatzëninë, përkatësinë prindërore, përgjegjësinë prindërore, moshën, gjendjen familjare ose martesore, gjendjen civile, vendbanimin, gjendjen shëndetësore, predispozicionet gjenetike, pamjen e jashtme, aftësinë e kufizuar, përkatësinë në një grup të veçantë, ose me çdo shkak tjetër”.

Diskriminimi përkufizohet nga ligji “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, i ndryshuar³, në nenin 3/1, si: “Çdo dallim, përjashtim, kufizim ose preferencë, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji, që ka si qëllim ose pasojë pengesën ose bërjen të pamundur të ushtrimit në të njëjtën mënyrë me të tjerët të të drejtave e lirive themelore të njohura nga Kushtetuta e Republikës së Shqipërisë, aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe nga ligjet në fuqi”.

Në bazë të nenit 7, të ligjit 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, mbrojtja nga diskriminimi, garantohet nga çdo veprim ose mosveprim i autoriteteve publike ose i personave fizikë a juridikë që marrin pjesë në jetën dhe sektorët publikë ose privatë, që krijojnë baza për mohimin e barazisë ndaj një personi apo grupi personash, ose që i ekspozon ata ndaj një trajtimi të padrejtë dhe jo të barabartë.

³ Referuar në vijim me shkurtesën LMD.

Në informacionin dhe dokumentacionin e dërguar, subjekti ankues ka bashkëlidhur dhe kopje të dokumentacionit poshtëcituar:

- Kërkesë Padi kundër ASHK Tiranë dhe ASHK Tirana Veri, drejtuar Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, në datë 29.12.2021, me objekt: *“Detyrimin e palës së paditur të bëjë legalizimin e objektit, paraqitur për legalizim me nr. 4023, datë 15.09.2006, mbasi pala e paditur megjithë kërkimet e herë pas herëshme nuk ka vepruar”*.

Në parashtrimet e tij në kërkesë padi, ankuesi në mes të tjerash ka pretenduar diskriminim nga ana e ASHK-së, duke cituar shprehimisht se: *“...Rrjedh nga një familje e persekutuar tmerrësisht politikisht. .... Kemi paraqitur kërkesa dhe ankesa të vazhdueshme sepse shikonim që vetëm neve nuk na legalizohej objekti, ndërsa gjithë qytetarëve që ishin rreth e qark nesh dhe ngjitur me ne, si para dhe mbrapa objektit, ndërtesat ju janë legalizuar. .... Veprimet e palës së paditur janë diskriminuese ndaj meje, dhe legalizimi duhej të ishte bërë dhe duhet të bëhet, sepse nga ana e palës së paditur është vepruar me dashakeqësi duke shkelur ligjin, duke dëmtuar si materialisht, moralisht si dhe nga diferencimi që më bëhet pa arsye dhe më kanë fyer rëndë në dinjtet. .... Në kushte të tilla kur organi publik nuk ka vepruar, kërkoj në bazë të nenit 17/c, të ligjit 49/2012, të detyroj palën e paditur që të bëjë legalizimin e objektit të ndërtuar nga ana ime....”*.

Pas shqyrtimit të dokumentacionit të sjellë pranë Komisionerit, si dhe bazuar në kërkesë-padinë e ankuesit drejtuar Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, të sjellë si provë pranë Komisionerit, rezulton se pretendimi i ngritur nga subjekti ankues, për diskriminim nga ana e ASHK-së, është bërë objekt i shqyrtimit gjyqësor.

Theksojmë se të njëjtat fakte, rrethana e shkaqe që janë paraqitur edhe përpara Komisionerit, janë bërë prezent në parashtrimet e paraqitura para Gjykatës, nga ana e ankuesit.

Bazuar në sa më sipër, subjekti ankues, në kërkesën e paraqitur pranë Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, ka pretenduar *inter alia*, trajtimin e padrejtë dhe diskriminues nga ana e ASHK-së, duke investuar kështu edhe Gjykatën për të njëjtat pretendime dhe shkaqe që ka sjellë paralelisht edhe pranë KMD-së.

Në këtë kontekst, në kushtet që kjo çështje është duke u gjykuar nga Gjykata, bazuar në nenin 33, pikën 7/4 të ligjit nr. 10221, datë 04.02.2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, të ndryshuar, ku parashikohet se: *“Kur Komisioneri vihet në dijeni se ankuesi ka paraqitur kërkesë padi në gjykatë me objekt konstatim diskriminimi, ndërkohë që ka paraqitur të njëjtën ankesë pranë Komisionerit për Mbrojtjen nga Diskriminimi dhe çështja është në shqyrtim e sipër, Komisioneri merr vendim për pushimin e çështjes”*, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi nuk mund të shprehet, lidhur me ankesën nr. 44, datë 23.02.2022, të P.L dhe deklaroi pushimin e shqyrtimit të saj.

Në Vendimin Unifikues të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë, nr. 03, datë 29.03.2012, i cili bën fjalë për objektin dhe shkakun ligjor të padisë, citohet: *“...Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë arrijnë në përfundimin se për të vlerësuar objektin e padisë është e nevojshme të shihet kërkesëpadija në përmbajtje të saj, të gjitha shtjellimet e kërkimet e paditësit dhe jo vetëm pjesa hyrëse e kërkesëpadiës. Natyrisht që palët kanë detyrimin që të paraqesin pretendime të*

qarta dhe të kuptueshme për palën tjetër dhe gjykatën, por jo domosdoshmërisht objekti i padisë gjendet gjithnjë vetëm në pjesën hyrëse të kërkesëpadisë (pavarësisht se në praktikë vërehet një konstante në këtë drejtim). Objekti i padisë përmbledh në vetvete të gjitha pretendimet e palës të parashtruara në aktin procedural të kërkesëpadisë. Ai mund të përmbajë një kërkim ose disa të tillë, ndaj kur vlerësohet se çfarë padie është paraqitur për gjykim, gjykatat nuk duhet të kufizohen vetëm tek pjesa hyrëse e kërkesëpadisë, por duhet të shohin tërësinë e përmbajtjes së saj. Kjo pasi zakonisht në pjesën hyrëse të kërkesëpadisë vendosen kërkimet bazë në formë të përmbledhur. Një pjesë e kërtimeve të padisë gjendet në pjesët përshkruese dhe shpjeguese të saj, e një pjesë tjetër mund të gjendet në pjesën fundore të kërkesëpadisë.”

Vendimet unifikuese të Gjykatës së Lartë janë një nga kategoritë e akteve me më ndikim në sistemin ligjor shqiptar dhe sidomos në praktikën gjyqësore. Përmes vendimeve unifikuese mundësohet interpretimi i njësuar i ligjit, duke sjellë si pasojë zbatimin e njësuar të tij në rastet konkrete gjyqësore. Përmes vendimeve unifikuese jo vetëm garantohet shteti ligjor si themel kushtetues i Republikës, por i jepet jetë parimit të sigurisë juridike.

Neni 141, i Kushtetutës shprehet se: “Për njësimin ose ndryshimin e praktikës gjyqësore, Gjykata e Lartë ka të drejtë të tërheqë për shqyrtim në Kolegjet e Bashkuara çështje të caktuara gjyqësore”. Pra, Kushtetuta shprehimisht i njeh të drejtën dhe detyrimin Gjykatës së Lartë, që përmes Kolegjeve të Bashkuara të unifikojë, ose më saktë, të “njësojë” praktikën gjyqësore. Kjo kompetencë e Gjykatës së Lartë detajohet në ligjin nr. 9877/2008 “Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë”, i ndryshuar. (Në nenet 14, 16, 17 dhe 19 të të cilit parashikohet mënyra e ushtrimit të saj).

Ky Ligj, normon se: “Moszbatimi i vendimeve unifikuese, si dhe i vendimeve të tjera të Gjykatës së Lartë, kur, sipas kodeve të procedurave këto vendime janë të detyrueshme përbën shkelje të rëndë disiplinore”. Për rrjedhojë, të gjitha vendimet unifikuese janë të detyrueshme për gjykatat dhe moszbatimi i tyre sjell përgjegjësi disiplinore, me pasojë shkarkimin nga detyra të gjyqtarit.

Juridiksioni gjyqësor është i ndarë nga ai administrativ, por aktet e këtij të fundit janë objekt kontrolli nga gjykata administrative, e cila vendos përfundimisht për çështjen. Në rastin e ankuesit, të njëjtat fakte, rrethana, parashtrime, janë bërë objekt shqyrtimi si në juridiksionin administrativ dhe atë gjyqësor.

Bazuar në nenin 36/4, të ligjit 10221/2010 “Për mbrojtjen nga diskriminimi”, të ndryshuar, ku parashikohet shprehimisht se: “Gjykata mund t’i kërkojë Komisionerit, në çdo fazë të procedimit, që të paraqesë një mendim me shkrim, rezultatet e hetimit të tij, në qoftë se është bërë hetimi, ose çdo informacion tjetër që ka rëndësi për çështjen”, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi, në rastin kur Gjykata e kërkon atë⁴, përgatit dhe paraqet mendimin me shkrim, lidhur me çështjen sa më sipër.

⁴ Ose me kërkesë drejtuar Gjykatës, të palës së interesuar në procesin gjyqësor të iniciuar.

PËR KËTO ARSYE:

Mbështetur në nenin 32, pika 1, germa a), nenit 33, pika 7/4, dhe nenit 36/4, të ligjit nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

V E N D O S I:

1. Pushimin e shqyrtimit të ankesës nr. 44, datë 23.02.2022, të paraqitur nga shtetasi P.L, për shkak se çështja është duke u gjykuar nga Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë.
2. Kundër këtij vendimi lejohet ankim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, brenda 45 ditëve nga marrja dijeni.

KOMISIONERI

Robert GAJDA